



Republika Hrvatska
Županijski sud u
Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izjavitelja i Tajane Polić članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača SNJEŽANE BARBER iz Volodera, Moslavačka 37, OIB: 34302994485, odlučujući o žalbi vjerovnika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Sisku izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Kutini poslovni broj 10. Sp-175/2020-10 od 18. siječnja 2021. godine, u sjednici vijeća koja je održana dana 21. travnja 2021. godine,

r i j e š i o j e

I Uvažanjem žalbe vjerovnika Republike Hrvatske ukida se rješenje Općinskog suda u Kutini poslovni broj 10. Sp-175/2020-10 od 18. siječnja 2021. godine, te se predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovan postupak.

II Odbija se zahtjev vjerovnika Republike Hrvatske za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka I. izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Snježane Barber iz Volodera, Moslavačka 37, OIB: 34302994485 (u nastavku teksta: potrošač).

U točki II. izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III. izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike pobliže naznačene u toj točki izreke.

Protiv tog rješenja pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Republika Hrvatska, iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača («Narodne novine» br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona («Narodne novine» br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi u glavnome navodi da iz podataka u spisu proizlazi kako je potrošač u 2020. godini ostvarila dohodak od nesamostalnog rada u iznosu od 100.006,45 kuna, što je sud prvog stupnja propustio cijeniti, a da se oduzimanjem od tog iznosa onog iznosa koji je u skladu s odredbom članka 173. Ovršnog zakona («Narodne novine» br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20) izuzet od ovrhe dobije iznos koji prelazi iznos od 10.000,00 kuna iz članka 79.g stavak 1. ZSP-a.

Nadalje ističe kako iz izreke i obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je potrošač imala evidentiranih šest osnova za plaćanje, od kojih je najranija zaprimljena u Financijskoj agenciji 28. svibnja 2019. godine, ali da nije navedeno koje je neizvršene osnove potrošač imala evidentirane u neprekinutom razdoblju dužem od tri godine, pa da za donošenje pobijane odluke nisu bile ispunjene pretpostavke iz članka 79.a stavak 2. i 3. ZSP-a, kao niti odredbe članka 79.g tog Zakona, već da je eventualno trebalo primijeniti odredbe članaka 79.h i 79.i ZSP-a.

Iz navedenih razloga predlaže da se pobijano rješenje preinači, ili da se ta odluka ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak, pri čemu potražuje naknadu troškova postupka po žalbi.

Žalba je osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije u bitnome utvrđuje da je u ovom predmetu Financijska agencija podnijela dana 09. ožujka 2020. godine prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, koja se nije očitovala na njezin poziv o davanju suglasnosti za provedbu ovog postupka, niti je dostavila popis svoje imovine.

Na temelju podataka iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija (u nastavku teksta: Očevidnik) utvrđuje da je razdoblje u kojem je potrošač imala jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine, te da ista ima evidentirane tražbine iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a radi prisilnog ostvarenja po osnovama za plaćanje naznačenima u točki III. izreke pobijanog rješenja, koje s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna.

Nadalje utvrđuje da potrošač od imovine koja bi se mogla unovčiti ima samo vozilo marke «Škoda Fabia», model 1.2 Sedan, godina proizvodnje 2005., snaga motora 47 kW, broj šasije: TMBCY46Y164501314, za koje utvrđuje da nema vrijednosti, a da ista nema nikakvih drugih pokretnina, tražbina, dionica, poslovnih udjela, vrijednosnih papira, niti drugih imovinskih ili materijalnih prava, te da njezini

vjerovnici nisu u povodu poziva iz oglasa od 09. ožujka 2020. godine objavljenog na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova obavijestili sud o postojanju druge njezine imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, slijedom čega utvrđuje da je vrijednost takve imovine manja od 10.000,00 kuna.

Iz navedenih razloga, a pozivom i na odredbe članaka 79.c stavak 2., 79.f stavak 3. i 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a, odlučuje kao u izreci pobijanog rješenja.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 23. ZSP-a, te odredbom članka 10. SZ-a, utvrđeno je da prilikom donošenja pobijanog rješenja nije počinjena neka od tih povreda.

Međutim, u pravu je vjerovnik kada sadržajem žalbe ukazuje na bitnu postupovnu povredu iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, a to stoga jer je izreka pobijanog rješenja proturječna njegovim razlozima.

Naime, odredbom članka 79.a stavak 2. ZSP-a propisano je da se jednostavni postupak stečaja potrošača može provesti nad imovinom potrošača iz članka 4. stavaka 2. i 5. ovoga Zakona ako u Očevidniku na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice, te ako je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine, čime su propisane pretpostavke za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača.

U tom smislu iz točke III. izreke pobijanog rješenja i sadržaja Očevidnika proizlazi da su osnove za plaćanje u odnosu na koje je sud prvog stupnja u toj točki izreke oslobodio potrošača od preostalih obveza u odnosu na vjerovnike zaprimljene dana 28. svibnja 2019. godine, 05. lipnja 2019. godine, 13. siječnja 2021. godine, 23. srpnja 2019. godine, 21. prosinca 2020. godine i 17. veljače 2020. godine, dakle da su evidentirane kraće od tri godine računajući do donošenja pobijane odluke, pa je nejasno na temelju čega je prvostupanjski sud utvrdio da je razdoblje u kojem je potrošač imala jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine, te da bi slijedom toga za provedbu ovog postupka bile ispunjene pretpostavke iz odredbe članka 79.a stavak 2. ZSP-a.

Pri tome valja navesti kako je u smislu potonje odredbe ZSP-a za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača dovoljno da je u neprekinutom razdoblju dužem od tri godine bila evidentirana neka druga neizvršena osnova za plaćanje, dakle to ne moraju biti upravo one osnove za plaćanje koje su navedene u točki III. izreke pobijanog rješenja, ali je sud prvog stupnja propustio utvrditi da li su postojale takve osnove, o čemu u smislu odredbe članka 79.e stavak 1. ZSP-a ovisi odluka o (ne)osnovanosti prijedloga Financijske agencije za provedbu predmetnog postupka.

Isto tako, iz priloženih podataka o dohocima i primicima potrošača razvidno je da je ista u razdoblju od 2018. godine do 2020. godine ostvarila odgovarajući dohodak od nesamostalnog rada-plaće, i to u 2018. godini u iznosu od 86.281,50 kuna, u 2019. godini u iznosu od 91.133,01 kuna, a u 2020. godini u iznosu od 100.006,45 kuna, što je sud prvog stupnja propustio cijiniti, zbog čega se ne može

za sada prihvatiti kao pravilno utvrđenje tog suda da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna, pa da bi za donošenje pobijanog rješenja bile ispunjene pretpostavke iz odredbe članka 79.g stavak 1. ZSP-a.

Stoga je uvažanjem žalbe vjerovnika i primjenom odredbe članka 380. točka 3. ZPP-a valjalo ukinuti pobijano rješenje i vratiti predmet istom sudu na ponovan postupak.

Budući je odredbom članka 45. stavak 4. ZSP-a propisano da svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka, to je o zahtjevu vjerovnika za naknadu troškova postupka po žalbi odlučeno kao u točki II izreke ovog rješenja.

U nastavku postupka prvostupanjski sud će vodeći računa o razlozima zbog kojih je ovim rješenjem ukinuta pobijana odluka ponovno raspraviti i utvrditi da li su za provedbu predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača ispunjene pretpostavke propisane odgovarajućim odredbama ZSP-a, nakon čega će ponovno odlučiti o prijedlogu Financijske agencije za provedbu tog postupka.

U Rijeci, 21. travnja 2021.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:

Brankica Malnar

Broj zapisa: eb2fa-4efca

Kontrolni broj: 0e49a-deefb-17510

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.